

OGARNAĆ SIĘ (3) *vb pf*

o oraz a *jasne*.

fut 1 sg ogarnę się (1). ◇ *3 pl* ogarną się (1). ◇ [*imp 2 sg* ogarni się.] ◇ *con 3 sg m* by się ogarnął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. ogarnąć.

1. Zmieścić się, zawrzeć się [*w czym*] (2) :

Szereg: »zawrzeć się abo ogarnąć się« (1): Obrał tedy Pan Bog mieśce iedno/ áby ná nim dla ludzi mieřzkał [...]. Nie iżby fię w nim zówarł ábo ogárnął/ bo y niebá niebow ogárnąć go nie mogą [...]. *SkarKaz* 39a.

Przen (1) : Iáko trochá wody prętko wřchnie y zginie: ále gdy fię wrzekę ábo w morze wleie/ iuřz fię ná wieki záchowywa. ták nářzá prywatá y ořbliwe poćiechy prętko wyřchną y zginą/ gdy fię z řpořpolitem [!] niezmieřzáia/ y wnim nieogárną. *SkarŻyw* 115.

2. Odziać się, ubrać się (1) :

[*ogarnąć się czym*: ogárnifie řřubą przyřlaną od niego. *SqdParysa* A4v.]

Przen [*w co*] (1) : Spuřczę com wřiał/ á w cnotę wľařną řye ogárnę *KochPieř* 11.

Synonimy: 2. oblec się, odziać się, przyoblec się, ubrać się.

Formacje współrdzenne cf GARNAĆ.

LWil